

Dosar nr. 2ra-1019/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (V. Chisilița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, A. Malîi, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Aliona Butnaru,
reprezentată de avocatul Valentin Caisîn,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Aliona Butnaru
împotriva lui Andrei Cojocari cu privire la restituirea sumei, încasarea dobânzii de
întârziere și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost admis apelul și recursul declarat de Andrei Cojocari, au fost casate hotărârea
din 15 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și încheierea din
24 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și a fost emisă o nouă hotărâre
de respingere a acțiunii ca tardivă,

c o n s t a t ă :

La 19 iunie 2015 Aliona Butnaru, reprezentată de avocatul Diana Staver a
depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Cojocari cu privire la
restituirea sumei, încasarea dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată (f.d.
5-8).

În motivarea acțiunii reclamanta Aliona Butnaru, reprezentată de avocatul
Diana Staver, a indicat că la 18 noiembrie 2009, în calitate de beneficiar și pârâtul
Andrei Cojocari în calitate de executor, au încheiat verbal actul juridic cu privire la
executarea unui set de mobilă în termen de o lună din momentul transmiterii
avansului, cu instalarea ulterioară a acesteia în ap. xxxxx, situat în mun. Chișinău,
or. Durlești, str. Gh. Ureche 10A.

Reclamanta a susținut că la 18 noiembrie 2009 în scopul executării mobilei a
transmis pârâtului în avans suma în mărime de 6500 de lei, iar în martie 2010 i-a
transmis acestuia suma în mărime de 6300 de lei.

Reclamanta a remarcat că pârâtul a încălcat termenul de confecționare a
mobilei comandate, deoarece confecționarea acesteia a durat 2 ani, fără a fi finisată
până în prezent.

Reclamanta a specificat că la 29 martie 2011 pârâtul i-a furnizat setul de mobilă nefinisat, dar cu promisiunea că o va finisa în cel mai scurt timp, ceea ce nu a fost realizat.

Reclamanta a invocat că pârâtul nu și-a onorat obligația de executare corespunzătoare, calitativă și în termeni promiși a mobilei comandate.

Reclamanta a relevat că, deoarece pârâtul a încălcat termenul de executare a mobilei, care de fapt nu are calitatea convenită, i-a solicitat de nenumărate ori restituirea sumei achitate în avans în mărime de 12800 de lei, totodată informându-l că este dispusă să-i returneze mobila executată necalitativ, însă pârâtul a refuzat categoric aceste condiții, fapt ce atestă încălcarea drepturilor consumatorului.

Reclamanta a relatat că urmare a eschivării îndelungate a pârâtului de la executarea corespunzătoare a obligațiilor contractuale asumate, i-a fost cauzat și un prejudiciu moral creat de incomodități zilnice, deoarece locuiește într-un apartament cu o odaie și a fost lipsită de mobilă timp de doi ani, care a fost achitată de ea integral. Respectiv, estimează prejudiciul moral la suma de 10000 de lei.

Reclamanta a subliniat că, în legătură cu neexecutarea de către pârât a obligațiilor asumate, s-a adresat cu plângere Inspectoratului de Poliție Buiucani referitor la acțiunile și refuzul acestuia de a-i restitui suma achitată în avans în mărime de 12800 de lei, iar prin încheierea nr. REI-2a din 15 ianuarie 2014 a IP Buiucani din 15 ianuarie 2014, a fost constatat că comanda efectuată de pârât a fost executată necalitativ și cu încălcarea termenilor stabiliți.

Reclamanta a menționat că în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă a expediat în adresa pârâtului pretenția, prin care a solicitat restituirea sumei achitate în avans în mărime de 12800 de lei și dobânzii de întârziere în mărime de 3800 de lei, însă deși a fost recepționată de pârât, a fost lăsată fără răspuns.

Reclamanta a solicitat încasarea de la Andrei Cojocari în beneficiul său a sumei achitate cu titlu de avans în mărime de 12800 de lei, a dobânzii de întârziere în cuantum de 3800 de lei și a prejudiciului moral în mărime de 10000 de lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 15 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Aliona Butnaru și a fost încasat de la Andrei Cojocari în beneficiul Alionei Butnaru suma în mărime de 12800 de lei, cu titlu prejudiciu material, suma în mărime de 3800 de lei, cu titlu de dobândă de întârziere, suma în mărime de 150 de lei, cu titlu de taxă de stat și suma în mărime de 2500 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice. Totodată, a fost încasată de la Andrei Cojocari taxa de stat în mărime de 348 de lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul și recursul declarat de Andrei Cojocari, au fost casate hotărârea din 15 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și încheierea din 24 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii depuse de Aliona Butnaru ca tardivă. Totodată, a fost încasată de la Aliona Butnaru în beneficiul lui Andrei Cojocari taxa de stat pentru examinarea apelului în mărime de 150 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1000 de lei.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că în conformitate cu art. 968 alin. (1) Cod Civil, repararea prejudiciului cauzat în urma neexecutării

obligățiunilor ce rezultă din contractului de antrepriză poate fi solicitată în termen de un an din momentul recepționării lucrării.

La caz, instanța de apel a constatat că reclamanta Aliona Butnaru recepționând lucrările executate conform contractului de antrepriză din 18 noiembrie 2009, la 29 martie 2011 s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune privind repararea prejudiciului cauzat ca urmare a neexecutării contractului abia la 19 iunie 2015, adică cu omiterea termenului prevăzut de art. 968 alin. (1) Cod Civil.

Prin urmare, având în vedere că pretențiile cu privire la repararea prejudiciului cauzat în urma neexecutării obligațiunilor ce rezultă din contractului de antrepriză, cad sub incidența art. 968 alin. (1) Cod Civil, care prevede termenul de prescripție de un an din momentul recepționării lucrărilor, și ținând cont de faptul că reclamanta nu a prezentat instanței de judecată probe, ce ar confirma omiterea termenului pentru depunerea acțiunii din motive întemeiate, precum și de faptul că pârâțul Andrei Cojocari a invocat expirarea termenul de prescripție în instanța de apel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a constatat că lucrările și actele dosarului denotă cert concluzia că acțiunea a fost depusă tardiv.

Referitor, la cererea apelantului Andrei Cojocari cu privire la încasarea cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice, instanța de apel a conchis că aceasta urmează a fi admisă parțial și dispusă încasarea sumei în mărime de 1000 de lei, cuantumul căreia este unul real, necesar și rezonabil pentru examinarea cauzei date în instanța de apel, ținându-se cont și de complexitatea cauzei, volumul de lucru a avocatului și durata examinării cauzei în instanța de apel.

În final, instanța de apel a menționat că concluziile primei instanțe expuse în hotărâre sînt în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar normele de drept material și procedural au fost aplicate eronat, respectiv apelul și recursul declarat de Andrei Cojocari urmează a fi admise, cu casarea hotărârii din 15 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani și încheierii din 24 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depuse de Aliona Butnaru, ca tardivă, precum și încasarea de la Aliona Butnaru în beneficiul lui Andrei Cojocari taxa de stat pentru examinarea apelului în mărime de 150 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1000 de lei.

La 01 aprilie 2019 Aliona Butnaru, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn a declarat recurs împotriva deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs, recurenta Aliona Butnaru, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Totodată, recurenta Aliona Butnaru, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn a punctat că art. 968 alin. (1) Cod civil, prevede că termenul de prescripție începe să scurgă din data recepționării lucrării, însă la caz, mobila comandată nu a fost recepționată până în prezent, deoarece conține defecte considerabile.

De asemenea, recurenta Aliona Butnaru, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn a menționat că nici la etapa soluționării extrajudiciare a litigiului și nici în cadrul examinării pricinii în fond, intimatul Andrei Cojocari nu a invocat expirarea

termenului de prescripție. Mai mult, participând la examinarea cauzei în fond a pledat pentru respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În concluzie, recurenta Aliona Butnaru, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn a subliniat că instanța de apel urma să stabilească circumstanțele noi care acordă posibilitatea intimatului Andrei Cojocari să invoce expirarea termenului de prescripție în ordine de apel. Însă, respingând acțiunea ca tardivă, instanța de apel a ignorat acest obiectiv, neelucidând fondul cauzei și fără a explica de ce în lipsa unui motiv obiectiv a admis cererea intimatului cu privire la tardivitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată participanților la proces, la 28 decembrie 2018, conform informației anexate la materialele cauzei (f.d. 197), însă date despre recepționarea acesteia de Aliona Butnaru și reprezentantul acesteia, avocatul Valentin Caisîn la materialele cauzei lipsesc.

De asemenea, instanța de recurs relevă că decizia recurată a fost publicată pe portalul instanțelor de judecată la 24 decembrie 2018.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul a fost declarat de Aliona Butnaru, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La 12 aprilie 2019, în adresa intimatului Andrei Cojocari a fost expediată copia recursului declarat de Aliona Butnaru, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn (f.d. 211), însă intimatului Andrei Cojocari nu și-a exercitat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință la recursul declarat de Aliona Butnaru, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn.

Examinând temeiurile recursului declarat de Aliona Butnaru, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că, normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Respectiv, instanța de recurs reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs, cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Aliona Butnaru, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn, se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv, numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat de Aliona Butnaru, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn nu rezultă că, instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei hotărâre din 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1-1¹) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 Cod de procedură civilă și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului se plasează pe pagina web a Curții Supreme de Justiție la data emiterii și se transmite tuturor participanților la proces și reprezentanților acestora.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Aliona Butnaru, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Aliona Butnaru, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn împotriva deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Aliona Butnaru împotriva lui Andrei Cojocari cu privire la restituirea sumei, încasarea dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan